

פרק כי תצא

זאת חקת התורה (יט, ב)

התורה נקראת "חק", וגם הבריאה, השמים והארץ, נקראים "חק", כמו שנאמר: "אם לא בריתי יום ולילה חקות שמים וארץ לא שמתתי" (ירמיהו לג, כה). למדנו - אומר בעל ה"אшиб אברהם" - שהتورה היא חק בדיקן כמו השמים והארץ, וכשם שבבנין השמים והארץ אינם משתנים לעולם, גם בשכונות האלפים ישארו כשהיו - כך גם התורה לא תשנה מחתמת הזמנים, ואי אפשר להתריר אסורים בטענה שהזמן השתנו...".

היה פעם סוחר שנסע עם עגלון ליריד. הסוחר הודיע מראש לעגלו שהוא חייב להגיע ליריד בזמן, בלי להתחשב בשום אלוצים, ואם אחר - לא ישלם לו פרוטה בשכו.

היה זה בחודש טבת, השlag נערם, גלגלי העגלה נשברו, ואחרי עכובים רבים הגיעו סוף למחוז חפצם, יומיים לאחר סיום היריד ...

אמר הסוחר לעגלו:
"איןני ישלם שכרך!"icus העגלו, ובין השנים התפתח דין ודברים, עד שלבסוף נגשו לרבי שיפסוק ביניהם.

שאל הרב את העגלו:

"אם זה נכון שהסוחר התנה את התנאי מראש?"

ענה לו: "כן". -

"אפשרו אם יהיה אונס-?" ? "כן" - "אם כך, על פי תורה הוא אכן חייב לשלם לך!"
שאל העגלו: "באיזה חודש נתנה התורה-?" ? "בחודש סיוון". - "נו בטח, בקיים, لكن הדיון עם הסוחר, אף אם התורה הייתה ניתנת בתקופת החרף, בטבת, כשהשלגים נערמים בדרכים והעכובים מרבים, הדיון היה אחרת...". זה הגיון העומד מאחוריו הטעונה שהتورה "השתנתה".
אבל אדם צריך לדעת שלא התורה משועבדת אליו או בזמן, אלא הבראה כליה משועבדת לTORAH הקדושה.

מקור: הרב שלמה לוונשטיין שליט"א